

A merénylő kihallgatása.

Zágráb, jun. 8.

— Saját tudósítónktól. —

A merénylő *Jukicsról* megállapították, hogy 8 nap óta lakott Zágrábban egy *Zwerglein* nevű asszonynál és ez idő alatt sokat érintkezett főképen diákokkal. Pénteken egy kávéházban azt mondta, hogy ugyanazt fogja tenni, amit Tisza Istvánnal tettek. Délben találkozott egy csomó fiatal emberrel, akikkel vendéglőbe ment. Itt megbeszélték a Tiszáról szóló híreket s ő azt mondta, hogy Horvátországban is ugyanezt kellene tenni. Amikor arra haladt a bán, elkövette ellene a merényletet. A rendőrség eddig nyolc fiatal embert, leginkább diákokat tartóztatott le, akik az utóbbi napokban sokat érintkeztek Jukicscsal. Kihallgatása alkalmával Jukics azt vallotta, hogy tettének elkövetésekor nem volt tudatában cselekedetének. A rendőrség megállapítása szerint öt lövés történt.

Jukics a rendőrség börtönében örültséget simulál, fejével veri a falat és összefüggéstelen szavakat mond. Kihallgatása alatt nagyon le volt törve és folyton azt hajtogatta, hogy nem volt büntetése és egyedül akar szepvedni. Nem akarja elárulni, hogyan jutott a Browninghoz.

Jukics Luka.

Sarajevo, jun. 8.

— Saját tudósítónktól. —

Jukics Luka, a merénylő, Szulajban, Travnik melletti született és szegény parasztsaládból származik. Horvát nemzetiségű. Egy jezsuita gimnáziumban végzett hat osztályt, de szabadgondolkodása miatt kicsapták. Erre gimnáziumi tanulmányainak a folytatása végett Szerajevóba ment, ahol letette az érettségét. Ennek a megtörténte után, mint egyéves önkéntes, bevonult a szerajevói ezredhez, de egy nyilvános botrány miatt megfosztották önkéntességi jogától és három esztendejének a leszolgálatára végett Tuzlába küldték. Ott egy év múlva megszökött, Szerbiába akart menni, de amikor átuszott a Drinán, a katonák elfogták. Örültnek nyilvánították és öt hónapot töltött egy katonai kórházban. Amikor elbocsátották, Zágrábba ment és ott beiratkozott az egyetemre. Az egyetemen nemzeti fantasztának tartották. Már Szerajevóban kihágásokat követett el és az egész városban ismerték kicsapongó életmódja miatt.

A merénylő rokona, Jukics Vranja ismert horvát írónak és magáról is azt képzelte, hogy poéta. A magyarellenes tüntetések előtt és alatt Sarajevóban időzött és egyike volt annak a három fiatal embernek, kik a horvát ifjúságot Sarajevóban fellázították. Ő égette el állítólag a magyar zászlót is.

Jukics lapot akart alapítani, hogy abban magasállású személyiségeket megtámadjon, de ez terve dugába dőlt.

Tükör-szilánkok.

Írta: Menenius Agrippa.

Örült merénylet.

Jrült az örültséget veszi célba...
Lő, lő s magára mér végül halált.
Öngyilkosságra milyen furcsa példa,
Ki mondja meg, talált-e, nem talált?
Őt elpusztítja a saját golyója.
A házelnököt a jó isten ójja,
Fogyott az örült s mégis többre vált.
Ha fent s lent dühöng az örültség láza,
Egymást találva, egymást elhibázza:
Mert magát vagy mást öljön az örültség,
Ez is, az is, csak folytatását szülték.
S nézzétek, bárha szét is zuzza önféjét
Oh, jaj, átlukasztotta a hon címerét.

Házasabályok kezelése.

A házasbálya, mondtátok, a szent bástya!
Im' széthullott mint várra rakott kártya
Igaz, igaz, nem felelt meg a célnak,
A szent falon, jól láttuk, sok a hézag —
Hát jó elnök legyen ép — hézagpótló...
A bölcs akarat s a szerényen jó szó
A hézagot szoros simán bedugja.
Am, ha tán tuskó kell tátongó lyukba,
Gyalultasd hozzá előbb gondos ácsos!
Mert ha csak durván tömi kalapácsos,
Lám, szétveti a támasztó falat —
S helyén csak omló törmelék marad.
Jogoknak romján a trónoló elnök
Bús Mariusként keservesen felnyög.

Az igazi haj.

A fórum megtelik förtelmes szennyvel,
Nincs más szavuk már, csak: piszkos gazember.
Abban tündöklék mindnek nagy erkölce,
Hogy nemzetünknek veszett hirtét költse.
De a közélet színén már rég kitanultam
— Hisz kritikussá tett hosszú írói multam —
Hol mind gazember s mind erkölces tanár
Gazpál alighanem több — a számár.
Tudom, köztünk mennyi dicső Midás.
Mennyi aranyziv, aranybecsület
Borbélyként láttam, mind csak egyben hibás
Hiába rejti a számárfület.
Mentségül most is világgá kiáltom:
Igazság nincs, gazság sincs semmi párton.
Hazám, miattad ha elfog méltó harag —
Hidd el, nem gazok, Szamarak, csak szamarak.

Napi hírek.

Kovács Gyula állapota.

— Az ötödik golyó. —

A rendőrségen szüntelenül folynak a kihallgatások, reggeltől estig hallgatják ki a megidézett tanukat, de csak kifejezetten és kiélezetten azért, hogy megállapítsák a lehetetlen következtetést, hogy Kovács Gyula tettének elkövetése előtt többekkel beszélt a merényletről. Szóval, hogy az ellenzéki pártok néhány képviselője tudott a Tisza István ellen készülő revolveres támadásról. De egyáltalán nem kíváncsi a rendőrség, úgy látszik, arra, honan ered a titokzatos ötödik golyó, a hosszukás acél Browning-golyó, a munkapártnak melyik képviselője lötte ki, kétségtelenül azért, hogy Kovács Gyulát megsebezze. Ahány tanut még eddig kihallgattak, pedig kihallgattak vagy harmincat, valamennyit keresztkérdésekkel igyekeznek rábírní az ellenzékét kompromittálható vallomásra; de senkihez nem intéztek még kérdést az ötödik lövést illetően és úgy látszik ezt nem is firtatják, legalább egyelőre nem. Pedig éppen olyan fontos annak megállapítása, hogy kitől eredt a lövés, mint amilyen fontosnak és sürgősnek látták a szerencsétlen Kovács Gyula letartóztatását. Mert ugyanolyan büntetőeljárás alá kell vonni a Browninggal lövöldözőt, mert hiszen ugyanazt követte el, amit Kovács Gyula. A bíróságok törvénytiszteletére hivatkozunk és reméljük, hogy a nyomozást ki fogják erre is terjeszteni.

A képviselőházban különben szombaton beszéltek, hogy Vass József teológiai tanár eskü alatt fogja megnevezni a merénylőt, föl fogja ismerni, ha szembesítik vele, mert látta a munkapárti képviselőt, amikor mellényzsebéből elővette a fegyvert és rálőtt a már elbukófélben levő Kovács Gyulára. A rendőrség azonban még nem hallgatta ki Vass Józsefet. Ellenben megállapíthatjuk, hogy a rendőrség volt ama híreknek terjesztője, mintha Kovács Gyula anyagi veszteségei miatt, börzspekulációi következtében határozta volna el az öngyilkosságot és görögtűzzel akart meghalni, amikor előbb Tisza Istvánra fogta revolverét. Így a rendőrség terjesztette azt a hírt is, hogy a simontornyai takarékpénztár csődöt kért Kovács Gyula ellen. Szombaton a takarékpénztár igazgatója maga cáfolta meg a tendenciózus híresztelést.

A rendőrség szombat délelőttre megidőzte Rakovszky István és Hock János országgyűlési képviselőket, akik ellen följelentés alapján az a vád merült fel, hogy ők pénteken délelőtt a képviselőházban, mielőtt Kovács rálőtt volna Tiszára, kijelentették, hogy nekik pozitív tudomásuk van arról, hogy Tisza ellen merényletet fognak elkövetni. Rakovszky és Hock a leghatározottabban kijelentették, hogy ebben a formában egy szó sem igaz a dologból. Ők igenis beszélgetés közben említették azt, hogy a kedélyek nagyon izgatottak és esetleg történhetik nagyobb összeütközés a képviselőház ülésén, de Kovács Gyula tervéről nekik még csak sejtelmük sem volt. Kiderült az, hogy Rakovszkyt Orczy Dezső képviselőházi háznapyi tisztviselő, Hockot pedig Dessewffy Arisztid képviselőházi elnöki tanácsos jelentette fel a rendőrségnek.

A délután folyamán kihallgatta a rendőrség Kovács Gyula hozzátartozóit, kihallgatták Héder-

váry Lehel, Rakovszky István, Horváth Gyula képviselőket. Horváth Gyula vallomásában már kitérjeszkedett a titokzatos ötödik lövésre is. Elmondta ugyanis, hogy Csontos Andor képviselőtársával a baloldali bejáróajtó függőnye mögül nézték, hogyan tárgyal a Ház ellenzék nélkül. Szemtanui voltak a merényletnek és öngyilkosságnak. Látták amint a munkapártiak letiporták Kovács Gyulát és amikor már a képviselő koponyájába röpítette a negyedik golyót, amidőn már lebukott, dördült el az ötödik lövés, amelynek egészen más hangja volt, mint az első négynek. Erre biztosan emlékeznek. (Ugyanezt mondta különben, amint már pénteki tudósításunkban megírtuk, gróf Apponyi Albertnek Beniczky Tamás rendőrfelügyelő, aki világosan és tisztán meg tudta különböztetni az ötödik lövés idegen-voltát és ezt még az acélövegnek Ráth Endre padjában való megtalálása előtt hangoztatta.) Kihallgatta a rendőrség Nagy Imrét, az Üstökös szerkesztőjét is, aki szintén szemtanuja volt a jelenetnek.

Kovács Gyula ügye különben esküdtszék elé fog kerülni, mert az ügyész gyilkosság kísérletének büntette miatt emel vádat.

Kovács állapota javul.

Egry Béla hozta szombaton az első hírt a képviselőházba a szerencsétlen Kovács Gyula állapotáról. A hírek mindenki ószintén megörült az ellenzéki folyosón, mert arról szólott, hogy Kovács Gyula fel fog épülni. Egry Béla már korán reggel kiment a szanatóriumba és érdeklődött Kovács hogyléte felől. Akkor Herczel tanár még nem vizsgálta meg a beteget és csak annyit mondott a képviselőnek, hogy Kovács Gyula az éjszakát nyugodtan töltötte, amit máris biztató jelnek tekint, arra nézve, hogy a katasztrófa elmarad és a sebesült felépül. A sebesülthöz nem eresztették be Egry Bélát, mert Kovács betegszobájának az ajtaját állandóan két detektív őrzi, akiknek szigorú parancsuk van, hogy a sebesülthöz senkit be ne engedjenek. Ezt a rendelkezést maga dr Szlavécs Ferenc vizsgálóbíró adta ki. Csupán azt engedte meg, hogy édes apja és anyja mehessenek be Kovács Gyulához. Ezek meg is érkeztek és ott is voltak a szanatóriumban, de Kovács maga kérte, hogy ne ereszessék be hozzá szüleit, mert nem akarja őket a nagy izgalomnak kitenni. Kovács Gyulához a levelek és táviratok egész serege érkezik. Sokan virágot is küldenek neki. Az üdvözlő és részvét-táviratok között érdekes Szerdahelyi Sándor volt állatorvosé, akinek a képviselőházban multkoriban incidense volt. A távirat így hangzik:

— Nyugodjál. Küzdök helyetted is. A küldöttséget siroddhoz vezetem. A sürgőnyt koporsójába tegyék. Szerdahelyi.

Az exaltált ember ugyanis olyan hírt kapott vidéki tartózkodási helyén, hogy Kovács Gyula meghalt.

Szombaton délben tizenkét órakor megjelent a Herczel-féle szanatóriumban dr Szlavécs Ferenc vizsgálóbíró és újra kihallgatta Kovács Gyulát. A jegyzőkönyv felvétele után kihirdette Kovács Gyula előtt, hogy az előzetes letartóztatást elrendeli a Bp. 14. §. 2. pontja értelmében. Kovács, aki teljesen öntudatánál van, szomorú sóhajtás kíséretében vette tudomásul a letartóztatást és szeméi megteltek könnyvel. Egyelőre a letartóztatás kihirdetése ellenére is a Herczel-szanatóriumban marad és csak akkor viszik át a rabkórházba, amikor ehhez Herczel tanár is hozzájárul. Ez azonban egyelőre még messze van, mert bár a sebesült állapota javul, a veszélyen még mindig nincs túl. A szombati nap folyamán a vizsgálóbíró házkutatást rendelt el Kovács Gyula lakásán. A házkutatást a vizsgálóbíró a rendőrség közbenjöttével ejtette meg. A házkutatás azonban nem járt eredménnyel. A rendőrség ebben nem nyugodott meg és egy tisztviselőjét Inámpusztára, a képviselő birtokára küldte, hogy ott is kutatót tartson.

Tudósítónk szombaton délben fölkereste a Fásor-szanatóriumban dr Herczel Manó udvari tanácsos, egyetemi tanárt, aki a sebesült Kovács Gyula állapotáról a következőket mondotta:

— A beteg az éjszakát nyugodtan töltötte, elég jól aludt és ez ideig teljesen lázmentes. Délelőtt ujjal cseréltem fel a tegnapi kötést és ez alkalommal konstataáltam, hogy a seb szépen javul. A megseült szem is szebb, mint tegnap volt. Al-

talában azt mondhatom, hogy bízom a felépülésében, ha csak komplikáció nem áll be, amit a legkisebb infekció is előidézhet. A beteg képviselő különben öntudatosan beszélget, állandóan eszméleténél van és fájdalmai egyáltalán nincsenek. Ismétlem, hogy bízom abban, hogy megmentjük az életét.

Kovács állapota iránt rendkívül sokan érdeklődtek szombaton is a család hozzátartozóinál és a szanatóriumban.

A posta és a vasut a politika szolgálatában.

Cáfolat és megerősítés.

A posta és a vasut annyira a közér, mindenké, annyira személytelen, hogy valóságos merénylet az egész polgárság ellen minden olyan rendelet, mely a politika szolgálatába akarja állítani ezt a két szervet. Legyen kormány, vagy párt, vagy akármilyen teremtettség — a postához és vasúthoz ne nyúljon, mert csak azt éri el, hogy a polgárság százazrei mozdulnak meg, akik eddig csendben nézték, hogy hogyan mulat néhány magyar Trepov. Elvégre is nekünk, polgároknak, a kik nem politizálunk, de fentartjuk a vasutat és postát parasainkkal és koronáinkkal, kissé kellemtelen, ha azt az intézményt, mely kizárólag arra való, hogy leveleinket szállítsa, vagy a közlekedést fentartsa, politikai célra használják fel azok az urak, akiket azért fizetünk, hogy rendben tartsák az ország dolgait. Hiszen a miniszter sem a dalai láma fizeti, hanem mi, polgárok.

Megirtuk, hogy a távirat létesítették a *cabinet noir* egy ravasz fajtáját. Az ellenzéki képviselőknek érkező táviratokat visszatartják. E hírünkre a következő nyilatkozat érkezett Bene Róbert posta- és távirat-főigazgatótól:

— A valóságnak megfelelő tény az, hogy a táviratok visszatartása ügyében semmiféle különleges intézkedés nem történt. A táviróhivatalok és a táviró-igazgatás a fennálló törvényes szabályok értelmében járnak el, mely szerint a távirat nem fogadják el és nem szállítják, illetve nem kézbesítik azokat a táviratokat, amelyeknek tartalma az állam biztonságát veszélyezteti, a törvénybe és közrendbe ütközik vagy erkölcsi szempontból kifogás alá esik. Ez a „Nemzetközi táviratmegjegyzés” 7. §-án és a „Táviratüzleti Szabályzat” 3. §-án alapszik. Ugyanily szabályokat tartalmaz a „Nemzetközi postaszabályzat” és a „Postaüzleti Szabályzat” a nyílt levelezésekre stb. nézve. A távirat tehát csak kötelességet teljesít akkor, amikor a hetsületsértő közlemények közvetítését nem vállalja s akkor szolgáltatna okot a méltó felháborodásra, ha ennek az ellenkezőjét tenné. Még csak azt kell kiemelnem, hogy a távirat a táviratok szövegén nem változtat, nem simít, abból ki nem hagy semmit, hanem azt vagy úgy közvetíti, amint feladta azt írta, vagy visszautasítja, ha az a szabályok értelmében kizárható. Önként értendő, hogy utóbbi esetben a fizetett díjakat visszatérítik. Epp így nem történt semmi intézkedés a telefonhasználat korlátozására sem és hogy a „Függetlenségi pártkörök napok óta képtelen telefonösszeállításokat kapni”, ez részben ismét csak túlzás, részben pedig az utóbbi napok óriási aggodalmakat keltő táviratforgalmában leli magyarázatát.

Közzétűk kötelességszerűleg a cáfolatot. Mi magunk megirtuk, hogy ismerjük azt a paragrafust, amelynek alapján táviratokat lehet feltartani. Csak hogy e paragrafus azt mondja, hogy a hivatalnok belátására van bízva, hogy mit talál „nem továbbíthatónak”. Mert nem a kézbesítő hivatal dolga az, hogy a táviratokat ellenőrizze, hanem a feladó hivatala. Ez a paragrafus azt is mondja, hogy csak a nyílt sértés tekinthető aggályosnak, a hivatalnokoknak nincs joga a sorok között keresgetni. A szokás pedig az, hogy olyan táviratokat nem vesznek fel, melyekben komisz disznóságok, malacodások vannak. Ez a paragrafus igazán nem politikai táviratokra vonatkozik, nem is beszélve arról, hogy államveszedelem ezekben nem lehet: csak nem veszedelem az országra az, ha Halason Tisztát nem tartják ötletes fiúnak. Valamint nem segít az országon, ha a miniszteriumban annak tartaná valaki.

Hogy pedig működik a letiltogatás, arra nézve álljon itt az alábbi híradás:

A zombori függetlenségi párt elnöke, Szilágyi Péter, értesít arról, hogy a Justh Gyula úrnak Budapest, Rákóczi-ut függetlenségi pártkör címmel feladott 706. sz. távirata, mint a távirat-üzleti szabályok 3-ik cikke alapján visszatartották, hogy: „Cég megszűnt. Maison n' existe plus.”

„Függetlenségi párt, Zombor. Értesitem, hogy nagyméltóságu Justh Gyula úrnak Budapest, Rákóczi-ut függetlenségi pártkör címmel feladott 706. sz. távirata, mint a távirat-üzleti szabályok 3-ik cikke alapján visszatartott, nem kézbesíthető.”

Ugyanazok a zombori függetlenségi párt közli, hogy néhány nappal ezelőtt „Országos függetlenségi és 48-as párt, Budapest” címmel feladott „Bácsmegegyi Függetlenség” című lap egyik példányát a posta azzal a hivatalos megjegyzéssel küldte vissza a feladó kiadóhivatalnak, hogy: „Cég megszűnt. Maison n' existe plus.”

Eddig a vasut meg volt kimélve a politikától. A mai nappal az is belépett az áldozatok sorába. Most már nemcsak buzát, tököket, marhát fog a vasut szállítani, hanem bizalmat is. Ma ugyanis az összes vasuti irodákba rendelet ment, hogy irjanak alá egy ívet, melyen kijelentik, hogy csodálattal vagy mivel adóznak Tisza nagyszerű működése iránt. Azt is megmondhatjuk, hogy már a szegedi ívet be is liferálták és a budapesti íveknek vasárnap és hétfőn kellene elkészülniök. Hogy pedig tulsokan ne adózzanak csodálattal, hát ki van mondva, hogy melyik hivatal mennyi aláírást köteles szállítani. Az bizonyos, hogy itt szállítási póthatáridőt nem fognak adni, úgy, mint mikor a kereskedők jajgatnak a késedelmes szállítás miatt. Itt felhívjuk egy szakkérdésre az érdekelt vasuti Trepovok figyelmét, kik becsületes hivatalnokaiikat, csupa meglelt férfi-embert, ilyen Rhesus majomi játékokra kényszerítenek: a nemzetközi egyezmény azt mondja, hogy a szállított holmi egy része a beszáradás folytán súlybeli csökkenést szenvedhet. Majd a bizalmi ívekre írják fel ezt a jelzést: Beszáradt!

Hadihajó és tengeralatti naszád összeütközése.

Huszonöt ember halála.

A francia haditengerészetet ismét megdöbbentő csapás érte. A *Vendemiaire* tenger alatt járó naszád nekiment rossz manővrozás következtében egy hadihajónak, mely kettészelte a naszádot. *Huszonöt ember veszett oda.* A naszád roncsai ötven méter mélységben hevernek. A sok katasztrófa nem véletlenül éri a francia hadsereget. A fegyelem teljesen meglazult, mert addig hirdették a francia szociológusok az ő képtelen hadseregelméletüket, míg az átjárta az egész hadsereget. Olyan intézményt, melyben százazreket kell rendben tartani, mert különben a fegyvertelenség katasztrófákra ad alkalmat, nem lehet szociológia alapján berendezni. A fegyveres erő, ha nincs vasfegyelem alatt, önmagára is veszedelmet jelent, mint ezt a francia hadsereg esete mutatja.

A katasztrófáról következő tudósításunk számol be:

Cherbourg, jun. 8.

A *Vendemiaire* nevű tenger alatt járó naszád a nyílt tengeren összeütközött a *St. Louis* cirkálóval, mely ellen támadást akart markirozni. A manővrozást rosszul hajtották végre és a naszád nekirohant teljes gözzel a szintén teljes gözzel rohanó hadihajónak. A hadihajó kettészelte a naszádot, mely rögtön elsüllyedt.

Cherbourg, jun. 8.

A *Vendemiaire* tenger alatt járó naszád katasztrófája a Blanchard-foktól néhány mértföldnyire északra történt. Gyakorlatozás közben a tenger alatt járó naszád hirtelen fölbukkant a *St. Louis* cirkáló mögött, amely a naszádot kettévágta. A naszád legénysége 25 emberből állott. Parancsnoka *Proul* hajóhadnagy volt. A *Vendemiaire* valószínűleg 53 méter mélységben van.

Páris, jun. 8.

— Saját tudósítónktól. —

Az elsüllyedt *Vendemiaire* nevű tengeralatti naszád katasztrófája sokkal nagyobb, mint a két évvel ezelőtt szerencsétlenül járt *Fluyiosa* hajóé volt. Mig azt ki tudták emelni, ez ötvenhárom méter mélységben fekszik a tenger fenekén, ahová bájos leszállani. A katasztrófa gyakorlatozás közben történt. A támadó manőver közben a naszád nekiszaladt a *St. Louis* hadihajónak s azonnal két részre szakadt. Huszonöt főből álló legénysége a tengerbe fullt. A naszád parancsnoka a harmincöt éves *Prioul*, másodparancsnoka volt, akit csak

egy héttel ezelőtt osztottak be ide. Az elsüllyedt tengeralatti járó naszád helyét kórhógekkel már megállapították, de a buvárok nem tudnak ily mélységbe leszállani. A hajóról csak akkor tudták meg, hogy micsoda rettenetes katasztrófa történt, amikor fadarabokat és a naszád alajtartójából eredő olajat láttak a tenger felszínén uszni. Az egész francia köztársasághoz nagyon nyomott a hangulat a katasztrófa miatt, mely borzalmas következményeivel a hatalmas francia flottát egyik erősségétől fosztotta meg.

— (Lapunk mai száma) 88 oldal terjedelmű. Az első melléklet tartalma: Vasárnapi krónika. Irta: *Molnár Ferenc*. — Országgyűlés. (Az ellenzéket ismét kivezették.) — A montenegrói király Bécsben. Irta: *Simon Vilmos*. — Rózsákról és egyebekről. — Katonai rovat. (Katonatisztek pótdíjai.) — Megyék és városok. — Közgazdaság. (Folytatás a fölapról.) Üzleti heti szemle. — Pénzügyi hírek. — Kereskedelem. — Közlekedés. — Iparügyek. — Mezőgazdaság. — Budapesti gabonatőzsde (*Balla Vilmos* cikkével.) — Budapesti értéktőzsde. — Titkon. (Költemény.) Irta: *Selymes Rezső*. — Stroescu fiktív volta és a hazai oláhok. — A m. kir. mezőgazdasági muzeum reorganizálásának szükségese. Irta: *dr. Zongor János*. — Egy zsidó amazon a szabadságharcban. Irta: *Farkas Emőd*. — II. Lajos és Wagner Richard barátsága. Irta: *Vértess József*. — Sakk. Rovatvezető: *Maróczy Géza*. — Szerkesztői üzenetek. — Kivonat a hivatalos lapból. — Időjárás. — Napirend június 9. és 10-re. — A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései. — A tárcarovatban: A titok. Irta: *Bács Imre*. — Hirdetések.

A második melléklet tartalma: A hunyadmegyei csángótelepítés. Irta: *Lajos Dénes*. — A hatalmasok. Irta: *Dán Leo*. — Séta az Istenke legszebb állatkertjében. Irta: *Bárdy Nándor*. — Vigyük a magyar babot világpiacra. Irta: *dr. Varga Kálmán*. — A délisark. Irta: *dr. László Samu*. — A rozsdá. — Késő vigasztalás. Irta: *Zilahy László*. — A kertészet köréből. Irta: *Kardos Árpád*. — A tárcarovatban: Germániából. Irta: *Vay Sándor*. — Regényesarnok: A hiúság. Irta: *Marguerite Paul és Viktor*. (7-ik folytatás.) — A hirdetések között: Monseigneur árszabása. A legjobb rejték. (Francia rajzok.) — Műszaki újdonságok: A jelen és a jövő energiái. Irta: *Szaffka Tihomér*. — Hirdetések.

Az Egyházi élet, Megyék és városok és Közpénzügyi élet a fölap 25-ik oldalán van.

— (Új pénzügyigazgató.) A király Vass Ottó pénzügyi tanácsost, líptószentmiklósi pénzügyigazgató-helyettest, a VII. fizetési osztályban való meghagyása mellett, pénzügyigazgatóvá nevezte ki.

— (Nemesi címer.) A király *Kathony* Domokos belügyminiszteriumi miniszteri titkárnak és törvényes utódainak, régi magyar nemességük, valamint „Pikafalvi és Kérő” előnevük épségben tartása mellett, a bemutatott címet díjmentesen adományozta.

— (Külföldi vendégek Magyarországon.) Korytnica-fürdő legnagyobb részét az igazgatóság most teljesen újra építtette és a legmodernebb felszerelésekkel látta el. Az újításokról több külföldi lap is megemlékezett s ennek a következtetés tehát, hogy már most annyian jelentkeztek a külföld legelőkelőbb köreiből, hogy a nyáron valóságos internacionális jellegű lesz Korytnica, a kies fürdő, a gyomorbajosok és idegesek Mekkája.

— (Rudnyánszky György ügye.) Egy esti lap azt a hírt közölte, hogy *Szmercsányi* György György orsz. képviselő bűnvádi feljelentést tett *Rudnyánszky* György képviselő és házjegyző ellen. Rudnyánszky két képviselőtársa, *Schötschy Béla* és *Mocsáry Sándor* utján magyarázatot kért *Szmercsányitól*, vajon volt-e tudomása az estilap hírének megjelenéséről és általában a hírről. *Szmercsányi* egyszerű levélben felelt a megbízottaknak s közölte velük, hogy ő ügyvédje utján feljelentette *Rudnyánszkyt* a büntető törvényszéken, egyéb megjegyzése nincs. Megbizottait nem nevezte meg, mert *Rudnyánszky* urnak nem lehet többé lovagias ügye.

Rudnyánszky György nyilatkozatot tesz közzé a késő éjjeli órákban és bejelenti a sajtóper megindítását ellentünk. Ezt kötelességszerűen regisztráljuk s csak annyit jegyzünk meg, hogy az esküdtszéki tárgyaláson rábizonyítjuk be telen csalásait és szédalgesit.